

Prag

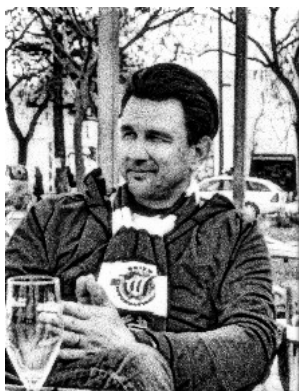
Resa 8 - 2013

Kulturresa med billig öl och dito fotboll

Guidad segwaytur omvandlade med lemmarna till glädjeskuttande småbarn

Åttonde resan tog oss till Prag. Den pärla bland städer med skön kulturell status. Avresedagen startade med samling på Arlanda, direkt genomfördes en slags frågesport om vad resmålet skulle bli. När det avslöjats att Prag var målet blev det incheckning och vidare färd med Norwegian till Tjeckiens huvudstad. När hotellet var avprickat och klart blev det besök på några pubar och vinbarer. Det kommunistiska museumet besöktes innan det var dags för middag. Några med lemmar gick på rockklubben Kain där det underbara bandet Ozzy Osbourne Revival Praha förgyllde kvällen. Sedan hanns även ett besök på puben UI Kremencova med. Där fanns arrangörernas lokala kontaktman, Dan Upsetter, på plats samt ytterligare Bohemiansfans vilket också innefattade några personer från Tyskland. Andra dagen blev historisk. En fantastisk två timmar lång guidad tur på Segway gjorde alla saliga. Trots att klubbens Ghost rider (Kenneth) rammade medlem Patrik så att byxorna rök och blodvite uppstod var alla lyriska när turen var över. Vi hann också under turen med att få en öl på ett mikrobryggeri i ett gammalt munkkloster. Efter Segwayturen blev det lunch med traditionell Tjeckisk mat. En rask promenad efter lunchen slutade med ett pubbesök där föreningens årsmöte avhandlades. Cirka fyra timmar senare var årsmötet avklarat och middagsbokningen på restaurang Dum Pivovarsky inmundigades. Där jobbade för övrigt Tjeckiens otrevligaste servitör. Alla matgäster var irriterade på personen i fråga. Kvällen fortsatte med diverse pubbesök, bland annat så tog vissa en tripp till Zizkov området för ett besök på Bunkr Parukarka vilket är en nattklubb belägen i en gammal skyddsbunker under jord. Tredje resdagen var också matchdag. Alla resenärer fick sovmorgon. Vid tolvsnåret infann vi oss på puben U Buldoka där en riktigt bar lunch inmundigades. Notan innehöll även 60 öl av någon konstig anledning. Tre lokala tjecker (Dan, Lukasc och Sabi) anslöt till puben. Tillsammans tog vi alla spårvagnen till Bohemians Praha 1905 hemmastadium (Dolicek Arena). En närliggande pub besöktes och där hann nästan alla BI-medlemmar byta sina halsdukar och vissa tröjor med de lokala supportrarna. Under matchen stod vi i klacken på arenans kortsida. Det rådde en härlig stämning matchen igenom och det blev inte sämre av att hemmalaget gjorde vinstmålet 2-1 i nittiosjunde minuten på straff. Efter matchen fortsatte vissa att festa på den närliggande puben medans vissa andra tog en taxi till Sparta Prags hemmamatch som började en timme efter huvudmatchens slut. Sista dagen var en typisk hemresedag. Samling i receptionen 09:00 och transferbuss till flygplatsen avslutade en mycket lyckad resa.

Arrangörer

Ola

Claes

Majestic Plaza

Majestic Plaza
Stepanska 33
110 00 Prague 1

392 kr
per person/natt

**VÅRT
BETYG 4.09**

Dolicek Stadium - Söndag, 2013-03-10

Bohemians

FC Fastav

2

1

1-0 Kalina	32 min	
	35 min	Yellow card - Maly (Zlin)
	51 min	Bohemians - Nerad (out), Budinsky (in)
1-1 Zeleznik	63 min	
	65 min	Yellow card - Malcharek (Zlin)
	68 min	Yellow card - Poznar (Zlin)
	71 min	Yellow card - Kalina (Bohemians)
	80 min	Bohemians - Jirous (out), Balek (in)
	83 min	Yellow card - Elsik (Zlin)
	86 min	Zlin - Matejov (out), Hruska (in)
	88 min	Yellow card - Smid (Bohemians)
	90 min	Zlin - Dobes (out), Kubica (in)
2-1 Jindrisek (pen)	97 min	

Fredag

2013-03-08

Fredag morgon, klockan ringer vid 5 och eftersom man vet vad som väntar känner man sig ruggigt pigg, kikar på termometern och fy fan så kallt det är och inte ens Sippa kan stå utanför huset utan knackar diskret på min dörr.

Freddan kommer på utsatt tid och nästa stopp blir för att plocka upp Stor-Myran och Avesta. Diskussionen i bilen handlar givetvis om vart vi ska åka och det blir diverse önskingar och då framför allt på varmare resmål då alla i bilen är sanslöst trötta på vintern.

Samling på Arlanda och alla är i tid för att ta en fika innan våra ordförande kör en frågesport angående resmålet, tror inte att det blev någon vinnare i tävlingen men Freddan hade rätt stad (bra där Freddan). Incheckningen gick galant och sedan var det flytande frukost inne på den närmsta baren och där upptäckte Sippa att hans bälte var kvarglömt i röntgenmaskinen. Draging av vem som skulle kvarta med vem gav en viss spänning och även dagboksskrivandet drogs det lott om.

På plats i Prag hade ordföranden ordnat med pickup service så vips hade vi landat på hotellet. 30 minuter inte längre fick vi på oss för att sedan inta Prag, snett över gatan hittade vi vår första sylta och där insåg vi att ölen var riktigt billig. En gemensam beställning på en 3 rätters meny gjordes och massor av god öl kom in.

Iväg ner på stan och den första uteserveringen intogs och vad beställdes måntro, mer öl och sedan någon inhemsk stark dryck vilken jag förträngt namnet på. Ett förslag kom fram och det var att besöka Prags Kommunismuseum som gav en ordentlig eftertanke på hur det var under den tiden och återigen är man tacksam att vara född i vår tid och i vårt land.

Någonstans här tappade vi bort Sippa och Freddan som plötsligt var tvungna att inta en toalett men jag misstänker att nu när Bullen och Sven inte är kvar i föreningen så ville Sippa ha en ny kompis, kan bara konstatera att Freddan har mycket att leva upp till.

Efter museet var det dags för middag och plötsligt dyker de upp, Mr Seven och nya Bullen (Freddan) upp, smartkillen Freddan har lagt in alla våra besöksplatser i sin telefon och han har full koll vart vi andra befinner oss. Efter avklarad middag tappar vi återigen kontakten med Humle och Dumle (Sippa och Freddan) och vi börjar leta efter en rockklubb, en sightsing tar form och efter en ganska lång promenad bestämmer sig Stor-Myran, Avesta, Anders och undertecknad att vi skippar rockklubben och istället sätter vi oss på en mysig uterestaurang för en ny öl. Något trötta ramlar vi sedan hem till hotellet för att krama kudden. Hur besöket på rockklubben artade sig återkommer rockkillarna till (se nedan).

Efter en (liten) irrfärd runt de nordostliga kvarteren i Prag var det en liten tapper skara som nådde fram till rockklubben Kain. Anledningen till besöket på denna eminenta klubb var att bandet 'Ozzy Osbourne Revival Praha' skulle ge en konsert. Detta band bildades 2003 och spelar uteslutande låtar ur Ozzy Osbornes karriär, givetvis från Black Sabbath eran men framför allt från hans solokarriär.

Researrangören Claes som scoutat denna konsert kunde inte fått en bättre start på besöket. Hängandes i baren väntandes på sin första öl sneglar han till höger. Bredvid honom står ingen mindre än Vaclav Bayer, sångaren i bandet, som också vill svalka strupen inför konserten. Det blir givetvis omfamningar (mest från Claes sida...) och fotografering.

De förväntansfulla Bajen Internationalarna på plats intar en sedvanlig träbänk med bord och börjar samkväma. Klubben ligger ju lite offside och den vanliga publiken verkar bestå av stammisar i alla åldrar. På samma träbänk/bord sitter ett gäng sköna stammisar som vi ger oss i slang med. Mycket trevligt folk. Deras munterhet blir än större när Fredrik och Sippa ansluter till klubben. De ger snabbt Sippa det nya smeknamnet

'The Last Viking'.

I någorlunda utsatt tid börjar sedan konserten. Då klubben ligger i en aningens trångt källarutrymme blir ju också ljudbilden därefter. Dock är samtliga av oss (tror jag) mycket nöjda med konserten. Till en början står vi längst bak och diggar men vartefter låtarna rullar på står vi till slut längst fram och headbangar med övrig publik.

Förutom Vaclavs lysande uppenbarelse bakom mikrofonen, han är en utmärkt Ozzy företrädare/tolkare, så är det nog keyboardisten Marcela Mrstikova som får flest pluspoäng. Hon har ett hundraprocentigt uppträdande på scen och hon fångslar publiken med sitt virtuosa fingrande på synten. Konserten pågår länge och efter avslutat verk får bandet en välförtjänt och lång hyllning.

Tips om hemsidor för de intresserade. Rockklubben Kain: www.kain.cz och bandets dito: www.ozzyosbournerevival.cz

Lördag

2013-03-09

Det var ett gäng lite småtrötta gubbar som hasade sig upp till morgonsamlingen klockan 9.00 i hotellets repa. På schemat stod ett 2-timmars pass med benämningen 'kulturlördag'. Ordförandena började med att informera att det kunde behövas både mössa, vantar och till och med hjälm för den som hade det nerpackat. Jag som var övertygad att vi skulle till Aten och värmen hade inget av det ovan nämnda i kabinväskan, så fasan över att bli nerkyld började infinna sig. Efter en 20 minuters promenad, som slingrade sig igenom de gamla delarna av Prag, Vaclavplatsen, det stora torget i Gamla Stan och den vackra Karlsbron som tog oss över floden Moldau till slutdestinationen.

Väl på plats så var det en förvånad och lite smått ängslig grupp som kunde konstatera att en kulturlördag innebar en guidad kul-tur som skulle genomföras på segway. Våra guider, Filip och Martin, började med en kort introduktion om hur man bemästrar en segway och strax efter intog 11 hjälmprydda medelålders män den lilla torgplatsen utanför. De förbipasserande såg ut att ha minst lika roligt som oss. Sedan var det dags att ge sig ut på sightseeing, vi stannade till vid Lennon muren, det låsprydda stängslet och det var vid stoppet ovanför floden Moldau som den första incidenten slog till. Det var allas vår Kenneth (numer även kallad ghost rider) som skulle parkera sin segway, antingen hade glömskan slagit till eller så hade han inte lyssnat på de upprepade uppmaningarna från guiderna. -You have to lean the segway against something when you park it, otherwise it can ride away! Just detta hände. Kenneth klev av sin segway i tron om att den var parkerad och tog upp kameran för att fota vyn över floden. Då tar hans segway fart och håller först på att ramma en stackars förbipasserande kvinna för att sedan ta fart mot Kenneth himself. Ingen i gruppen kommer någonsin kunna glömma skrällen i hans ögon och hans ansiktsuttryck då han vänder sig om för att uppenbara en helt vanlig segway-attack. Sällan har väl 10 hjälmprydda män skrattat så gott. När alla hämtat sig gick turen vidare till den stora parken och upp mot toppen av kullen för att få en fin utsikt över Prag. Vid det här laget börjar de flesta bli lite kylslagna så när en av guiderna föreslog att vi kunde stanna till på ett mikrobryggeri för en pivo och värma upp oss, så hörs ett rungande -YES! från gruppen. Vet inte om det var de kylslagna händerna, törsten, ouppmärksamhet eller nerförsbacken som gjorde att det var dags för Kenneth att återigen inta huvudrollen. Denna gång körde Kenneth på Patrik bakifrån i nerförsbacken så att Patrik rasar framåt och river upp byxor och knä och Kenneth rasar bakåt och slår i ryggslutet. Både klarade sig under omständigheterna bra och kunde för egen hand ta sig ner till mikrobryggeriet, Sv. Norbert Special Beer. Där avnjöts en god IPA och Amber i en riktigt skön bryggeri- och restaurangmiljö. Sista delen av turen skedde på mer turisttäta gator och en Sippa på segway är tydligen högvilt för alla turisternas kameror - Prags största tursistattraktion sägs det. Fan trot!

Efter kul-turen var det dags för lunch. På rekommendation från guiderna gick vi rakt över gatan på restaurang Konirna för att äta traditionell tjeckisk husmanskost - Svickova - en nöststek i sötsur gräddsås och som serverades med knödel. Vällagat, mäktigt och gott! (tyckte alla utom Lars).

En 10 minuters promenad senare så slinker vi in på Café Pub Atmosphere för att genomföra årsmötet. Som vanligt avhandlades diverse motioner och övriga frågor under en 3-4 timmars lång drabbning. Nya ordförande lottades och nästa års arrangörer blev Kinkan & Kenneth. Vilket innebär att föreningens 10 års jubileumsresa kommer att riggas av Lasse & Sippa. Det mest bestående minnet från mötet är ändå Kinkans glansiga ögon och rosenröda kinder då han beskriver sin 'tyska vän' Marc och sin 'franska vän' David.

Efter årsmötet bar det åter hem till hotellet, för att kort senare bege oss i samlad tropp till restaurangen Pivovarsky Dům för kvällens middag. Stället erbjöd inte bara traditionell tjeckisk mat utan det hade kryddat upp det lite med att även erbjuda en av Europas mest otrevliga servitörer som lyckades med bedriften

att skapa irritation vid alla bord. Sedan blev det några öl på Bohemians supporterbar UI, en stänkare på Hooters för att sedan ta tram 9 ut till Zizkov området för ett besök på den gamla skyddsbunkern, Bunkr Parukarka, som idag är en nattklubb. Kvällen till ära så spelade ett band live på scen. Bandet bestod av ett gäng skolungdomar som gjorde misstaget att kombinera en stor mängd alkohol tillsammans med avsaknad av musikalitet, vilket gjorde det hela långt ifrån minnesvärt. Det hela resulterade i ett väldigt kort bunker besök.

Återigen på tram 9 för färd tillbaks till de centrala delarna och för många slutade kvällen där. En kväll med många härliga minnen, segwayturen, ghostrider, Marc & David, den otrevliga servitören och mycket mer...

Söndag

2013-03-10

Kära dagbok

Idag var det äntligen dags för match. Vi skulle för första gången bevista ett möte som inte utspelades i värdlandets högsta division. Det klassiska jojo-laget Bohemians 1905 ligger tyvärr i Tjeckiens andra division. Nåväl, som luttrad Hammarbyare vet man ju att divisionen inte spelar någon större roll, man vet ju att man är bäst ändå...

Prag är en fantastiskt trevlig stad att promenera i, och tur är väl det för nog har vi promenerat under dessa dagar. Den här gången styrdes kosan mot en pub (nääh...?!) där vi skulle luncha och möta upp vår värd Dan Upsetter. Dagen till ära hade Kinkan Den Gula Mössan på sig. Den Gula Mössan delas ut till den som trampat lite extra djupt i klaveret under den föregående resan.

Delade meningar är vanligt förekommande när man har med elva viljor att göra, så även denna resa. Detta förtydligades under gårdagens allt rörigare årsmöte där de genomtänkta och välgrundade åsikterna fick stryka på foten ju längre mötet pågick (vad det nu kunde bero på vet jag inte men jag har mina aningar). Bland annat klubbades igenom ett förslag där vi skulle lägga det eventuella överskottet av tipspengarna på en middag första dagen. Undertecknad och ett par andra påpekade det faktum att det skulle kunna bli mycket pengar som skickades på en middag istället för något annat och benämnde (aningen spydigt ska medges) beslutet för "Ostronparagrafen". Vi kunde inte låta bli att ironisera över hur detta skulle kunna te sig nästa år. Inte minst fick Kinkan, som i nykterhetens vaknande ljus vacklade lite i sin övertygelse om att beslutet var särdeles klokt, en del gladlynt kritik. Men det är klart, om man får Halstrad Panda med Sillkungsmousse kanske det kan vara värt det...

Varken Panda eller Sillkung stod på pubens meny. Däremot kött, tyvärr hade inte köket tillräckligt med kött för vår gourmetklubb så några fick byta inriktning. Maten var bättre än tidigare men det är nåt som saknas. Tycker jag alltså, de andra glufsade i sig som om de inte sett mat på årtal. Under lunchen avhandlades mängder av viktiga spörsmål, exempelvis vem den mustaschprydda mannen i grönvit tröja på bilden som hängde mitt på väggen var? Wikipedia svepte som vanligt bort okunskapen och vi vet nu alla hur strafflegendaren Panenka ser ut.

Efter ett tag dök Dan Upsetter (jag misstänker artistnamn...) och hans polare upp. De var våra ledsagare för dagen och de förde oss tryggt och säkert via spårvagn mot arenan. Vi landade på en pub en spottloska utanför stadion. I skön vårsol inmundigades inför-matchen-stärkelse. Den Gula Mössan väckte stor munterhet, tjeckerna tyckte till viss förvåning att mössan var snygg och Kinkan lyckades byta bort hederskepsen till en intet ont anande Bohemians-supporter. Det var inte speciellt mycket folk i omlopp men det verkar som om Tjeckien ibland har problem med stökig publik. När vi lämnade puben och skulle gå de femtio metrarna till insläppet möttes vi av halva Prags poliskår utrustad i pansardräkter (eller nåt sånt). Nu var det inte oss de var oroliga för utan bortasupportrarna. De hade visst rykte om sig att vara riktigt bråkiga. Mycket riktigt, bortahuliganerna föstes in och placerades i en utbrottssäker bur.

Vi klarade oss mycket bättre, Sippa skrämde slag på visitatörerna och vi gled in utan problem. Arenan var en upplevelse i sig, som ett slitet Söderstadion ungefär. Små stånd utplacerade här och var och läktare där betongen släppt. Att Tjeckien är ett ölland bevisades ännu en gång då ölen såldes i plastmugg med hängare...! Du hängde helt enkelt muggen i jackfickan så att du kunde ha med den under hela matchen, när du sedan behövde gick du bort och fyllde på.

Självklart placerade vi oss på ståplatsen på kortsidan. Det var inga problem att hitta våra nyfunna kompisar, mannen med Den Gula Mössan syntes nämligen mycket tydligt i publikhavet.

Matchen var som matcher ofta är i andra-divisionen: usel. Den grönvita publiken var som den grönvita publiken ofta är i andra divisionen: passionerad. Vana vid bägge ovanstående tillstånd finner vi oss mycket väl tillrätta. Bohemians gör mål och läktaren exploderar i vild lycka. Ölen stänks, allmänt virrvarr och okända människor i yviga mustascher kramar om varandra.

Ett antal snedsparkar senare har motståndarna också gjort mål, hemmalagets utsedda hackkyckling hånats, publiken upprörts av vindögda linjemän, märkliga byten gjorts och mörkret hunnit falla. Då på övertid får hemmalaget straff! Det nervösa suset går inte att ta miste på och när hemmalaget slår in bollen och domaren blåser av är euforin total. Unga och gamla klänger på varandra och allt är huller om buller. Det enda som är tydligt är lyckan och glädjen och mannen i Den Gula Mössan. Han studsar upp och ner några rader nedanför oss.

Det är idrottsupplevelse på högsta nivå. Det är passion och glädje. Och det är inte utan att man faktiskt blir lite avundsjuk på den där totala lyckan. För oss är det ju trots allt några månader kvar innan vi upplever samma ångest under matchen och samma glädje vid en avgörande övertidsstraff. Nåväl, drömmande tänker jag på känslorna då vi får vråla bort vår frustration då vårt eget kära grönvita lag går upp i allsvenskan...Då jävlar...

Efter matchen blev det naturligtvis ett besök på samma pub som innan. Stämningen var av naturliga skäl väldigt hög. Några i vår illustra sammanslutning snabbade sig iväg för att se ytterligare en match under kvällen. Vi andra softade i lugn och ro med rusiga grönvita tjecker.

Efter en spårvagnsresa genom ett mörkt och kyligt Prag gick vi in på den mest lyxigt inredda restaurang vi sett i stan. En pizzeria. Märkligt tyckte vi, pizzerian var nästan tom och maten osannolikt dyr för att vara i Prag. Men jag var nöjd, äntligen hittade jag någonting som jag tyckte var gott. För huuuur svårt kan det vara? Det räcker med vanlig, enkel, hederlig svensk husmanskost - Calzone. Såja!

Efter maten var vi trötta, det får återigen erkännas att åldern (eller nåt) börjar ta ut sin rätt, att underhållas i flera dagar i sträck sliter. Vi hasade tillbaka till hotellet och gick och la oss, utan att få veta hur det gick för våra vänner i deras äventyr på den andra matchen. Eller för all del vart Den Gula Mössan egentligen tog vägen.

Måndag

2013-03-11

En befarad kallfront med snö och kyla hade hållit mig som reseledare sömlös veckan före avfärd. När vi klev ut ur hotellet på hemresedagen var det frost på bilarna och jag kunde nöjt konstatera att vädergudarna hållit sina beskyddande händer över oss fram till nu. Jag såg på en brokig flock med BI-medlemmar som klättrade in i transferbussen (några haltade). Ett stilla lugn rådde på väg ut till flygplatsen. På vägen hem till Sverige drömde jag om hur våra Hammarbykrigare kämpade sig igenom säsongen och att vi under hösten ärofullt kunde konstatera att vi lämnade superettan bakom oss. Jag väcktes av att en stor korp satt i mitt ansikte och med sin stora näbb slet ut mina ögon.